

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 10Csp/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200681
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5919200681.5

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v spore žalobcu: V. I., nar.X.XX.XXXX, bytom obec G., XXX XX G., zastúpený: Alušic s.r.o., so sídlom Madačova 1/A, 034 01 Ružomberok, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa a.s., IČO: 35709332, so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, zastúpený: JUDr. Gabriela Reichová, advokátka, P.Mudroňa 26, 036 01 Martin, o zaplatenie 1.795,17 eur s prísl.,

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 30.4.2019 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.795,17 eur titulom zákonného úroku z omeškania, a tiež sa domáhal aj náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Bratislava IV. domáhal zaplatenia poistného plnenia vo výške 15.000,- eur na tom skutkovom základe, že dňa 19.8.2013 uzavrel žalobca so žalovaným poistnú zmluvu č. 2400581369 produkt Rizikové životné poistenie La Vita s poistnou dobou 10 rokov. Dňa 4.3.2014 nastala u žalobcu poistná udalosť a žalovaný žalobcovi poistné plnenie nevyplatil. Súdne konanie bolo vedené Okresným súdom Bratislava IV., pod sp. zn. 18C/9/2017-77 v súčasnosti je právoplatne skončené. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV., sp. zn. 18C/9/2017-77 zo dňa 6.9.2018 žalobca so žalovaným uzavreli súdny zmier s tým, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 15.000,- eur titulom nevyplateného poistného spolu s príslušenstvom. Žalovaný žalobcovi poukázal na základe Uznesenia sudu sp. zn. 18C/9/2017-77 dňa 12.9.2018 suma vo výške 15.000 eur. Plnenie vo výške 15.000,-eur bolo splatné v súlade s ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Žalobca si v konaní sp. zn. 18C/9/2017 neuplatnil zákonný úrok z omeškania. Poukázal na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou poistného plnenia, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania. Žalobca si zákonný úrok z omeškania 5,05% ročne zo sumy 15.000,- eur za obdobie od 29.4.2016 do 11.9.2018 čo predstavuje sumu vo výške 1.795,17 eur. V súvislosti s uplatneným nárokom poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 18.8.2011, sp. zn. 2Obdo/36/2010 a rozsudok NS SR zo dňa 31.7.2012, sp. zn. 2Obdo/23/2012, podľa ktorého trvanie omeškania je potrebné chápať a vykladať ako každodenné nové porušenie povinnosti dlžníka splniť záväzok.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žiadal vykonať dokazovanie:

· Uznesením Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 18C/9/2017-77

4. Na základe skutkových tvrdení žalobcu tunajší súd dňa 6.5.2019 vydal platobný rozkaz pod č. 10Csp/22/2019-12, proti ktorému žalovaný podal dňa 23.5.2019 odpor s odôvodnením, na základe čoho bol platobný rozkaz zrušený, a to uznesením č. 10Csp/22/2019-21 zo dňa 4.6.2019, právoplatným dňa 27.6.2019.

5. V podanom odpore žalovaný uviedol, že považuje uplatnený nárok žalobcu na úrok z omeškania za premlčaný v celom jeho rozsahu. Poukázal na to, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo 157/2009, podľa ktorého „Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah; ak teda vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza k zmene v obsahu práv a povinností dlžníka, inak povedané, k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu spočívajúcej v tom, že vedľa povinnosti splniť hlavný záväzok je dlžník povinný splniť tiež záväzok vedľajší (akcesorický). S názorom žalovaného, podľa ktorého je potrebné rozlišovať medzi začiatkom plynutia premlčacej doby na jednej strane pre právo na zaplatenie poistného plnenia (dlhu, záväzku) a na druhej strane pre právo na zaplatenie úrokov, a podľa ktorého úroky za každý deň omeškania sú samostatným právom, ktoré sa premlčuje samostatne, teda právo na zaplatenie úrokov z omeškania vzniká po celú dobu omeškania a premlčuje sa za každý deň samostatne, nemožno súhlasiť. Žalovaný týmto svojím názorom v podstate tvrdí, že za každý ďalší deň omeškania vzniká [z dôvodu porušenia povinnosti splniť dlh (záväzok)] veriteľovi nové (ďalšie) právo na úrok z omeškania, čím vo svojich dôsledkoch (v rozpore so zákonom) popiera, že by povinnosť platiť úrok z omeškania ako právny následok omeškania dlžníka so splatením dlhu (záväzku) bola príslušenstvom pohľadávky zodpovedajúcim tomuto dlhu a že by teda povinnosť platiť úroky z omeškania predstavovali vedľajší (akcesorický) záväzkový právny vzťah. Niet pochybností o tom, že úroky z omeškania majú povahu opakujúcich sa dávok, ktoré možno veriteľovi priznať súdnym rozhodnutím, aj keď sa stanú splatnými až v budúcnosti. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok.“, na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/40/2015. V zhode s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky postupujú aj sudy nižšieho stupňa: Krajský súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí sp.zn. 15Co/167/2016 uviedol: „Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že nárok navrhovateľky je premlčaný, pokiaľ sa týka úroku z omeškania. Z procesného hľadiska je významné, že úroky z omeškania majú charakter opakujúcej sa dávky, preto je možné priznať ich v rozhodnutí aj do budúcnosti (R39/2006). Z hľadiska premlčania sa však nepremlčujú jednotlivé dávky, ale úroky z omeškania sa v zásade premlčujú vo vzťahu k základu, teda ako celok (21Cdo 681/2006, 21Cdo 761/2007 Najvyšší súd ČR). Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (novo) za každý deň omeškania, ale jednorazovo v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku; to sa týka rovnako sporového konania v komerčných vzťahoch, ako aj v konaní vykonávacieho konania (20Cdo 1923/2013 Najvyšší súd ČR). Povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (novo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku. Týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo na úroky z omeškania premlčí ako celok (20Cdo 4436/2009 NS ČR).“ Rovnaký názor zaujal aj Nejvyšší soud ČR. V rámci zjednocovacej judikatúry Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí sp. zn. 31 Cdo 4291/2009 odkazuje na svoje rozhodnutie sp. zn. 21 Cdo 681/2006, 21 Cdo 682/2006, závery v ňom učené a podstatné časti z neho cituje. V rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 681/2006, 21 Cdo 682/2006 sa uvádza: „Povinnosť dlužníka platiť úroky z prodlení se splněním úvěru nebo jiného dluhu (záväzku) nevzniká samostatně (nově) za každý den trvání prodlení, ale jednorázově v den, kterým se dlužník ocitl v prodlení se splněním tohoto záväzku; tímto dňom počína u tohoto práva podle ustanovení § 393 odst. 1 obč. zák. běžet promlčecí doba a jejím uplynutím se právo promlčí „jako celek“. Pokiaľ by sa úroky z omeškania nepremlčovali ako celok, malo by to podľa názoru Nejvyššího soudu ČR za následok vznik nepremlčateľných úrokov z omeškania k splneniu istiny pohľadávky, ktorá by už bola premlčaná. Takýto následok by bol podľa názoru Nejvyššího soudu ČR absurdný.

K súdnym rozhodnutiam uvedeným žalobcom žalovaný uviedol, že hoci žalobca poukázal na dve súdne rozhodnutia, oba boli vydané tým istým senátom Najvyššieho súdu, a ide teda o jeden právny názor. Žalovaný namietal v celom rozsahu aj uplatnené trovy právneho zastúpenia vo výške 182,26 eur. Žalobca si ich uplatnil za dva úkony právnej služby - (i) prevzatie vecí, prvá porada s klientom vo výške 81,33 eur; (ii) návrh na vydanie platobného rozkazu vo výške 81,33 eur; dvakrát režijný paušál vo výške 19,60 eur. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Žalovaný tieto žalobcom uplatnené trovy nepovažoval za účelne vynaložené, keďže o zaplatenie poistného plnenia prebiehalo medzi žalobcom a žalovaným súdne konanie na Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 18C/9/2017. To, že si žalobca neuplatnil úroky z omeškania v tomto súdnom konaní, nemôže ísť ohľadom trov právneho zastúpenia na ťarchu žalovaného.

6.Súd vo veci vykonal dokazovanie navrhovanými listinami a výsluchom zástupcov sporových strán a zistil tento stav:

7.Na pojednávaní právny zástupca žalobcu v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe, keď k argumentácii žalovaného poukázal na v žalobe uvádzané rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obdo/36/2010, kde bol vyslovený názor, že právo na úrok z omeškania je právom, ktoré sa premičuje za každý deň samostatne a nemusí byť uplatnené za celé obdobie omeškania. Trvanie omeškania je preto potrebné chápať ako každodenné nové porušenie povinnosti dlžníka, čo vyplýva aj z názoru NS SR v jeho rozsudku 2Obdo/23/2012. Pokiaľ žalovaný namietal premičanie a poukazuje na rozhodnutia nielen slovenského ale aj českého najvyššieho súdu, v tomto smere nebol vyslovený žiadny zjednocujúci právny názor, avšak mal za to, že pokiaľ by sa priklonili k názoru, že úroky z omeškania sa premičujú ako celok, s týmto nie je možné súhlasiť, pretože by bolo možné úrok z omeškania žalovať iba za konkrétnu určitú dobu, čo však zákon vo svojom žiadnom ustanovení neuvádza. Úrok z omeškania vzniká po celý čas, nárok na plnenie až do jeho zaplatenia. Čo sa týka rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/29/2018, kde tento odmietol aplikáciu rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, tiež poukázal aj na to, že predpisy v ČR sú v súčasnosti odlišné od právnych predpisov v SR. Tiež dal do pozornosti rozsudok NS SR 4Obo/319/1999, podľa ktorého úroky z omeškania sú dennou náhradou škody za stratu možnosti disponovať dlžnou sumou. Žalovaný aj napriek vzniku poistnej udalosti svoju povinnosť plniť nespĺnil, zadržoval finančné prostriedky až do roku 2018, kedy medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu zmluvy, avšak žalovaný žiadnym spôsobom nedokladoval, kedy mu vznikla povinnosť plniť, konal v rozpore s dobrými mravmi, pričom žalobca nemal inú možnosť, ako domáhať sa plnenia súdnou cestou, kde sa pracne získavali doklady preukazujúce jeho nárok. V prípade, že by súd žalobu zamietol, navrhol, aby žalovanému náhradu rov konania nepriznal vzhľadom na to, že žalobca je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím čo dokladoval posudkom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, kde je preukázané, že žalobca je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou poruchy až 70%, je to osoba, ktorá nemá samostatné bývanie. Je prakticky bezdomovec a bolo nevyhnutné, aby získal čím skôr finančné prostriedky z poistného plnenia, čo však žalovaný odmietal urobiť. Pokiaľ sa týka trov konania, ktoré uplatňuje žalobca, tieto boli uplatnené v súlade so skutkovým stavom, kedy v prípade dobrovoľného plnenia zo strany žalovaného by nebolo došlo k uplatneniu trov, pretože by nebol nútený podávať žalobu na súd. To, že nepodal spolu s istinou aj návrh na úroky z omeškania, nič nemení na skutočnosti, že tento nárok mu v zmysle zákona vznikol, keďže žalovaný bezdôvodne odmietal plnenie. V aplikačnej praxi sa stretol aj s názorom, že takto vznesená námietka premičania vo vzťahu k plneniu, môže byť v rozpore s dobrými mravmi.

8.Právna zástupkyňa žalovaného zotrvala na písomnom vyjadrení, pokiaľ sa týka premičania nároku na úroky z omeškania. Pokiaľ sa týka nároku, tak žalobcovi vznikol nárok na poistné plnenie na základe zmluvy rizikové životné poistenie La Vítu, ktoré sa týkalo poistenia v prípade zistenia nepriaznivého zdravotného stavu poisteného. U žalobcu nastala poistná udalosť 4.3.2014 a túto nahlásil poisťovni 5.3.2014. Dňa 7.4.2014 poisťovňa oznámila ukončenie poistného šetrenia. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 104 Občianskeho zákonníka s tým, že nárok na poistné plnenie začalo plynúť rok od poistnej udalosti, teda 4.3.2015 a skončilo 4.3.2018 podľa ust. § 110 ods. 3 Občianskeho. Žaloba bola podaná 29.4.2019, teda po uplynutí premičacej lehoty. Pokiaľ sa týka citovaných rozhodnutí najvyššieho súdu, tak poukázala na to, že sa jedná o rozhodnutia obchodných senátov, nie rozhodnutia civilných senátov, avšak plne sa stotožnila s právnym názorom vysloveným vo veci 1Cdo/157/2009, ktoré výslovne uvádza, že úroky z omeškania sa premičujú ako celok a nie ako jednotlivé plnenie za každý deň, pričom takýto názor bol vyslovený veľkým senátom Najvyššieho súdu SR dňa 18.12.2017, pod číslom 1VCdo/4/2017, kde sa priklonili k právnemu názoru vyslovenému vo veci 1Cdo/157/2009. Ak by pristúpili k tomu, že

úroky sú samostatným nárokom za každý jednotlivý deň, došlo by k situácii, že tieto sú nepremiľateľné, čo však nevyplýva zo žiadneho ust. Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sa týka námietky, alebo stanoviska žalobcu, že námietka premiľčania je v rozpore s dobrými mravmi, mala za to, že toto nie je dôvodné, pretože nič nebránilo žalobcovi, aby si uplatnil spolu s istinou aj úroky z omeškania. Čo do výšky úrokov z omeškania, namietala ich správnosť, pretože tieto sú nesprávne žalované, ku dňu omeškania 29.4.2016 boli úroky 5,0% a nie 5,05%.

Podľa jej názoru veľký senát vyslovil názor, že v rámci občianskoprávných rozhodnutí, nie je rozpor v názore na premiľčanie úrokov, pričom obchodný senát je takisto jednotným, pokiaľ sa týka premiľčania úrokov z omeškania, takže nebol dôvod na zjednocovanie nejakého názoru.

9. Po vykonanom dokazovaní súd žalobu zamietol z nasledovných dôvodov:

Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobca a žalovaný mali uzatvorenú zmluvu č. 2400581369 - rizikové životné poistenie La Vita, ktoré sa týkalo poistenia v prípade zistenia nepriaznivého zdravotného stavu poisteného. U žalobcu nastala poistná udalosť 4.3.2014, ktorú nahlásil poisťovni 5.3.2014. Žalobca žiadnym spôsobom nespochybnil tvrdenie žalovaného, že dňa 7.4.2014 poisťovňa oznámila žalobcovi ukončenie poistného šetrenia. Vo vzťahu k nárokom z poistnej zmluvy sa viedlo konanie, na základe podanej žaloby zo dňa 11.7.2014, pred Okresným súdom Bratislava IV. sp.zn. 18C/9/2017, ktoré konanie bolo ukončené uzatvorením zmiery dňa 6.9.2018 tak, že žalovaný sa zaviazal žalobcovi vyplatiť 15.000,- eur. Uvedenú sumu žalovaný vyplatil žalobcovi dňa 12.9.2018. Ani jedna zo sporových strán nenavrhol vykonať dokazovanie vo veci spisovým materiálom vo veci vedenej pred Okresným súdom Bratislava IV. sp.zn. 18C/9/2017.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka ods.:

1) Právo sa premiľčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premiľčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premiľčania dovoľá, nemožno premiľčané právo veriteľovi priznať.

2) Premiľčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremiľčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premiľčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 104 Občianskeho zákonníka, pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premiľčacia doba za rok po poistnej udalosti.

Podľa § 121 Občianskeho zákonníka, ods.:

3) Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

10. Otázkou spornou v tomto konaní bola skutočnosť, či žalobca má právo na priznanie úrokov z omeškania žalovaných ako samostatný nárok. V tejto súvislosti žalovaný vzniesol námietku premiľčania.

11. Podľa názoru súdu žalobca nemôže byť úspešnou stranou v spore, nakoľko pri posudzovaní otázky premiľčania je potrebné vychádzať z toho, že ak dôjde k premiľčaniu hlavného záväzku, tento právny následok uplynutia času sa vzťahuje aj na vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Pokiaľ by sa úroky z omeškania nepremiľčali v rovnakej lehote, ale plynula by doba nezávisle na istine, znamenalo by to, že v prípade nezaplatenia istiny by nikdy nedošlo k premiľčaniu úrokov z omeškania, vznikla by tak kategória „nepremiľčateľných práv“, v dôsledku ktorých by bol dlžník nútený splatiť istinu napriek tomu, že už došlo k jej premiľčaniu.

12. Žalobca si v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV. sp.zn. 18C/9/2017 uplatnil iba nárok na istinu a preto sa plynutie premiľčacej doby vo vzťahu k istine prerušilo. Vo vzťahu k úrokom z omeškania však plynula premiľčacia doba v súlade s ust. § 101 Občianskeho zákonníka a začala plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo uplatniť prvý krát, teda od 5.3.2015 a uplynula vo všeobecnej trojročnej premiľčacej lehote dňa 5.3.2018. Takto bolo posúdené aj plynutie premiľčacej doby vo vzťahu k úrokom

z omeškania vo veci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/157/2009, 1Sžf 40/2015, 5Sžf52/2014, 5Sžf/66/2014, s ktorým názorom sa súd stotožňuje, keď aj Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 1 VCdo 4/2017 vyslovil názor (vo vzťahu k návrhu senátu 5Co na zjednotenie názoru medzi posudzovaním premlčania úrokov z omeškania podľa Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka), že „z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku vyplýva, že veľký senát bol zavedený z dôvodu inštitucionálneho zabezpečenia princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 a za účelom normatívneho pokrytia prípadov, ak sa senát najvyššieho súdu mieni odkloniť od konštantnej judikatúrnej línie SR. Povinnosť dovolacieho senátu predložiť vec na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu a kompetencia veľkého senátu vzniká len vtedy, ak existuje judikatórny odklon. O judikatórny odklon (rozpor) ide vtedy, ak existujú dva rozporné právne názory vyslovené v rozhodnutiach najvyššieho súdu a existuje vôľa trojčlenného dovolacieho senátu odchýliť sa od právneho názoru vysloveného v predchádzajúcom rozhodnutí. Odborná spisba zdôraznila, že judikatórnym rozporom je len spor o interpretáciu právnej normy (normatívny rozpor). Nie je ním teda rozpor hodnotový ani principiálny (Kuhn, Z.Konzistence judikatury jako problém právní kultury, Praha. Eurolex Bohemia 2006)“.

13.Z uvedeného možno, podľa názoru súdu, vyvodiť, že pokiaľ odvolací senát chce vec posúdiť podľa už vyslovených stanovísk najvyššieho súdu vo vzťahu k premlčaniu úrokov podľa Občianskeho zákonníka teda, že úroky z omeškania sa premlčujú spolu s istinou, nie je tu judikatúrny rozpor.

14. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené plniť svoje povinnosti. Zásada hospodárnosti konania vedie konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov (viď R 29/1983).

15.Súd vzhľadom na vyššie uvedené potom žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď vychádzal z právneho názoru vo veci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/157/2009, podľa ktorého „Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah; ak teda vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza k zmene v obsahu práv a povinností dlžníka, inak povedané, k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu spočívajúcej v tom, že vedľa povinnosti splniť hlavný záväzok je dlžník povinný splniť tiež záväzok vedľajší (akcesorický)“. Súd má teda za to, že námietka premlčania bola žalovaným vznesená dôvodne.

Podľa § 255 ods.1,Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 Civilného sporového konania, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16.V predmetnom spore nepochybne bola úspešnou žalovaná, preto jej prináleží podľa § 255 ods.1 právo na náhradu trov konania. Právny zástupca žalobcu však navrhol postup podľa § 257 Civilného sporového poriadku, keď žalobca je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 70% (posudok ÚPSVaR Ružomberok zo dňa 26.4.2013).

17.Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia ustanovenia § 257 prichádza do úvahy, sú prípady, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (viď uznesenie ÚS SR z 8.12.2011 sp.zn. II.ÚS 563/2011-14).

18.Súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, keď dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom jednak v dôvodoch zistených z posudku ÚPSVaR Ružomberok - osoba so zníženou pohybovou a orientačnou schopnosťou, odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov na hygienu, s obmedzenou schopnosťou samoobsluhy v dôsledku poškodenia telesných funkcií ale aj v tom, že judikatúra pripúšťa rozdielne právne názory na začiatok plynutia premlčacej doby vo vzťahu k príslušenstvu pohľadávky (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo/157/2009 a sp.zn. 2Obdo/36/2010).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Ružomberok, (355 ods.1, §356 CSP) písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a)neboli splnené procesné podmienky,
- b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a)sa týkajú procesných podmienok,
- b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.